

Kamionkowska

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Kamionek

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości w granicach Warszawy

Rok utworzenia nazwy: 1919

Opis

Kamionek lub Kamionki - wieś powstała po 1795 roku na gruntach zniszczonej osady Kamion. Zajęła praski pas przyforteczny, (graniczyła od północy z przedmieściami Pragi, od Wschodu z Gocławiem zaś od południa i zachodu przylegała do Wisły) w 1823 roku poprowadzono tędy Szosę Brzeską, w związku z czym stanęły tu roгатki grochowskie (u zbiegu ul. Lubelskiej, Grochowskiej i Zamoyskiego). W tym samym roku jej dzierżawcą został generał K. Lange a następnie rodzina Łączyńskich. Po 1850 roku - należąc do gminy Wawer i parafii Praga - została rozparcelowana na trzy części (oznaczone A, B i C) a nowi właściciele szybko pobudowali tu głównie drobne zakłady przemysłowe oraz budynki mieszkalne dla miejscowych robotników. Jej centralnym punktem był niewątpliwie Kościół Matki Boskiej Zwycięskiej (ul. Grochowska 365), wraz z istniejącym do 1887 roku cmentarzem. W granicach Warszawy znalazła się w 1889 roku i od tej pory nastąpił jej bardzo szybki rozwój - w 1900 roku uruchomiono linię kolejki wąskotorowej Jabłonna-Wawer a potem Jabłonna-Karczew (działała do 1952 roku) a ponad 40 zakładów przemysłowych zatrudniało łącznie prawie 15000 pracowników. Podczas okupacji hitlerowskiej częściowo zniszczony, w 1955 roku zlikwidowano tu znajdujący się przy ul. Grochowskiej 307 Cmentarz Starowierców.

Ciekawostki

Powstała w 1880 jako droga dojazdowa na posesje przy Grochowskiej, posiadała zabudowę wyłącznie drewnianą. Na pocz. XX w. była już zagospodarowana i dość gęsto zabudowana. Mieściły się tu tak szanowane zakłady jak Franca, czyli Francuska Akcyjna Fabryka Obuwia, Fabryka taśm gumowych i dzianin elastycznych Jaegera i Zieglera, istniejące aż do 1944.

Stan obecny:

Biuro Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych. Przedwojenny dom z drewnianą przybudówką. Po wyzwoleniu Pragi mieścił się tu oddział kierownictwa Grup Operacyjnych Ministerstwa Przemysłu w

Lublinie, z prof. Alfredem Wiślickim jako dyrektorem. Po wojnie umieszczono tu BRiOW, które poszukiwało zrabowanych maszyn i dzieł sztuki po świecie. Składowano tu również warszawskie pomniki znalezione na niemieckich złomowiskach.

Nr 18: domy zakładowe dla pracowników fabryki "Pocisk". Powstały w 1934-6 wg proj. Lucjana Korngolda.

Nr 20: Fabryka Blachy Białej i WYROBÓW BLASZANYCH "Blacha". Otwarta w latach 20 XX w. filia zakładów z Ząbkowskiej 44. Zakład zamknięto w 1935.

Nr 22: Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych H. Kolberg i Ska. W roku 1931 firma została przejęta przez państwo i zmieniła nazwę na Polskie Zakłady Optyczne, zaś jej główny budynek wzniesiono w roku 1938 przy ul. Grochowskiej 316/318.

Nr 27: kamieniczka Fabryki Aparatów Elektrycznych Kazimierza Szpotańskiego.

Nr 36\44: Szkoła Podstawowa nr 255 im. Cypriana Kamila Norwida.

Nr 41: Kamienica. Powstała ok. 1900

Nr 45: Budynek Wydawnictwa Murator. Budynek to pozostałość po starej Garbarni Skór Chromowych i Galanteryjnych GEMZA Bolesława Krassowskiego. Zakład rozbudowano w latach 30, wznosząc nowe budynki biurowe i mieszkalne. Po sprowadzeniu się tu Muratora i pokrewnych redakcji w poł. lat 90 XX w., budynek wyremontowano.

Nr 48a: Pastacafe. Mieści się w starym kolejarskim domku. Jest to restauracja, galeria sztuki i bar.

Nr 51: Garbarnia Spółki Wytwórczej Polskich Rymarzy i Siodlarzy.

Data nadania nazwy: 1919 rok
